

който обича и кои са опия, които обичатъ. Той, който обича, е великий Богъ; той, който отъ вѣка още въ себе си е безкрайно честитъ, и нѣма нужда да са спомага отъ никого и отъ нищо.

И това що е по-чудно, че Богъ, който е безкрайно святъ, и на когото очитъ сж по-свѣтли отъ слънцето, този Богъ обича, като насъ грѣшния твари. Той е възлюбилъ тоя свѣтъ, не Ангелитѣ, нѣ човѣцитѣ — грѣховнитѣ човѣци отъ сѣка една страна. Това ако размислимъ добръ, нѣма да намѣримъ по-чудно нѣщо на свѣтътъ отъ любовта Божия къмъ насъ човѣцитѣ. Човѣкътъ тѣй създаденъ испърво бѣше, малко по-доленъ отъ Ангелитѣ; а колко грѣшникътъ е по-доленъ отъ човѣкътъ! У нѣкои си работи той е по-доленъ и отъ скотоветѣ, безъ добринитѣ имъ. Нѣ Богъ показа смиренieto си, защото любовта му е безмѣрна. Любовта на другитѣ твари въ свѣтътъ нѣкакъ си ги кара и привлича едно къмъ друго; нѣ въ човѣкътъ нѣмаше нищо такова, което да привлече любовта Божия; а на опаки колкото щещъ да възбужда враждата и гнѣвътъ му. Цѣлий свѣтъ потъна у грѣхъ и остана подъ дияволска властъ, напълни са съ незнание, съ голѣми мѣдрувания и съ враждувания срѣщу Бога; размирици и своеволия у хора, които не искатъ никакъ да познаятъ Бога, нито да му слугуватъ, нито да са наслаждаватъ отъ него. Нѣ чювай небе! и чуди са земя, какво *Богъ толкова възлюби свѣтътъ, и прѣдава синътъ си за него.* Може ли са исказа съ думи тая любовъ. По-многого между хората исказватъ своята любовъ съ думи; нѣ думитѣ сж